

stoffer er nævnt, vil Begrundelse ogsaa findes for den Affattelse, som Positionen iøvrigt har faaet i Stedet for den i Loven af 1863 stedfindende Sondring imellem Mineralier i naturlig Tilstand og Slammede, formede eller paa lignende Maade tilberedte. Da de sidstnævnte med en Told af 1 p. pr. Pd. have givet en Indtægt af 2312 Kr., vil den nu foreslaaede Toldfrihed altsaa medføre et tilsvarende Tab, der er bragt i Beregning under Farvestoffer.

Manufakturvarer.

Udkastets Bestemmelser om denne, en stor Mangfoldighed af Varer indbefattende og i finantstiel Henseende Tarifens vigtigste Varegruppe, som har givet en gennemsnitlig Indtægt af 5,382,458 Kr. aarlig, gaa væsentlig ud paa, i Overensstemmelse i de fleste Punkter med Regjeringens tidligere forelagte Tarifudkast, meget betydeligt at simplificere Bestemmelserne i Loven af 4de Juli 1863 om disse Varers Tarifiering til Opnaaelse af større Ensartethed og Hurtighed i Toldbehandling, og i Forbindelse hermed paa en Nedfattelse af Toldafgiften for mange Varers Vedkommende og en Forhøjelse af Tolden paa andre, navnlig Luxusartikler, ved hvilke Forandringer Tolden for den nuværende Manufakturvaregruppe antages at ville komme til at udgjøre c. 5,371,000 Kr.

Ovenfor er det allerede bemærket, at den nuværende Tarifs Bestemmelser om „flettede Arbejder“ af Bast, Siv, Straa v. desl. (Løbe-Nr. 57—63), om „Hatte, Hatteformer og Huer“ (Løbe-Nr. 94—97) samt om „Klædningsstykker“ (Løbe-Nr. 118) i Udkastet ere indordnede under Manufakturvarer, for saa vidt de ere af de iøvrigt herunder henførte Stoffer. Foruden disse 12 Positioner omfatter derhos den her omhandlede Afdeling af Udkastet (Numrene 84—103) de under Gruppen Manufakturvarer i Loven af 1863 opførte 24 Positioner (Løbe-Nr. 137—160) og Lovens Løbe-Nr. 243 Tøvbærf af vegetabiliske eller animaliske Stoffer. Udkastet samler saaledes under 20 Numre 37 Positioner i den nugældende Tarif.

Den første Underafdeling i Udkastet omhandler „Klædningsstykker“.

Det er allerede i det Foranstaaende bemærket, at medens Loven af 1863 under Et giver Bestemmelser for Toldbehandling af Klædningsstykker i Almindelighed, af hvilket Stof de end maatte være forfærdigede, omhandler den tilsvarende Position i nærværende Udkast kun Klædningsstykker af Manu-

fakturstoffer. I Løbe-Nr. 118 indeholder Loven den Regel om Fortoldningen af Klædningsstykker samt færdigheds Dele dertil, at de fortoldes „som Ydertøiets Hovedstof med et Tillæg af 100 pCt., saafremt nogen Del af Ydertøiet (hvortil Knapper og Knaphuller samt Kantning dog ikke henregnes) er ansat til højere Told end Hovedstoffet, eller Klædningsstykket er forsynet med Foer eller Byntbesætning ansat til højere Told, ellers af 50 pCt.“. Denne Regel er bibeholdt uforandret, kun med Udeldelse af Ordet „Kantning“ i Henhold til en nu tilføjet Anmærkning 4 under Manufakturvarer, idet man, navnlig hvad Størrelsen af pCt. Tillæget angaar, der som bekendt tidligere har været foreslaaet nedsat til 60 og 30 pCt. og derpaa til 80 og 40 pCt., har ment, efter Fabrikationsforholdene her og i Udlandet, og da Indførselen af Klædningsstykker er tiltaagen betydeligt i de senere Aar, ikke at burde foreslaa en Nedfattelse af samme, som, foruden at opveie Tolden af ved Forarbejdningen benyttet Materiale og Affald ved denne samt af Besætning og Bynt, skal beskytte det indenlandske Haandværk. I andre Henseender er derimod foretaget forskellige Forandringer med Hensyn til Fortoldningen af Klædningsstykker. I Loven af 1863 er under Positionen Klædningsstykker optaget en Bestemmelse om, at færdige Klædningsstykker af Trikotage, ikke skulle indrages under det for Klædningsstykker fastsatte Toldtillæg. Efter at Trikotage-Industrien imidlertid nu har udviklet sig saaledes, at der indføres fuldstændige Bæklædninger, der ere syede af Trikotage-Mensvarer paa samme Maade som Klædningsstykker af andre Mensvarer, og som hverken med Hensyn til Prisbillighed eller i andre Henseender frembyde nogen Forskjel fra almindelige Klædningsstykker, vil der ikke være Grund til at indrømme Trikotage-Klædningsstykker den Særstilling, de nu indtage, og den paagældende Bestemmelse i Loven af 1863 er derfor udeladt i Udkastet. Dette vil medføre, at ogsaa almindelige Trikotage-Underbæklædningsgjenstande ville faae pCt. Tillæg, men da Varer af den Art, der indføres hertil Landet, vistnok i Prs staa ikke lidt over de tilsvarende danske Fabrikata og derfor kun indføres af de mere bemidlede Klasser, synes disse Varer ogsaa meget vel at kunne bære en noget højere Told end hidtil. Det er derhos foreslaaet, at Fodtøi, Handsker samt visse Slags Hatte, Huer og Kasketter skulle fortoldes som Klædningsstykker. Fodtøi samt Hatte og Huer ere i Loven af 1863 samtagne fra at behandles som Klædningsstykker, fordi de sidstnævnte Varer i det Hele og Fodtøi tildels ere sær-